

ПАН FREGA НА ПОЗИЧЦІ В L'ORÉAL

L'ORÉAL THROUGH GILLETTE · 03

Щонеділі вранці ми часто зустрічалися з Джорджо — другом і колегою, комерційним менеджером однієї з найбільших у світі компаній жіночої косметики: L'ORÉAL.

Це був наш спосіб залишатися близькими, розповідати одне одному про тиждень, про роботу, потім говорити про клієнтів там, на ринку, обмінюючись жартами про те, що трапилося, за чашкою гарячої кави в барі.

Він мав товариську вдачу, завжди усміхнений, завжди іронічний, але з неприборканим духом — з елегантністю й вишуканістю, яким не було рівних.

У нього завжди був наготові жарт, і ніколи не необачний, і знаменита усмішка, що всіх заспокоювала, — він любив казати, що витратив цілий статок на нові зуби й мусив застрахувати їх на 25 000 євро на випадок, якщо хтось не надто добре сприйме один із його гострих жартів і вирішить їх вибити.

Щоразу, коли ми разом їздили продавати нашим регіоном, Калабрією, ми голосно оголошували кожному клієнтові, що ми найщасливіші люди на світі, бо працюємо на дві найкращі компанії світу, які платять нам цілий статок лише за те, щоб ми розважалися, а не працювали, — і це незмінно дратувало тих, хто слухав. Нам часто не вірили, але повага майже всіх у нас однаково була.

Одного квітневого ранку він сказав мені: наступного тижня я заїду по тебе, ми їдемо працювати на Сицилію, на три дні, — не хвилюйся, все оплачено, ти ні за що не платитимеш.

Він чудово знав, що це не моя територія, тож я спитав його: якого біса ми робитимемо поза територією?

Ну, сказав він, це буде твій сюрприз — а може, трохи й мій.

Ти завжди будеш Frega з Gillette, але на три дні ти будеш гостем компанії в полі, за рахунок L'ORÉAL.

Я покажу тобі інший бік медалі — ринок, якого ти не знаєш, якого ніколи не бачив, бо ніколи в ньому не був, де жінки є головними дійовими особами кожної покупки, з усіма своїми особливостями.

Для мене це також спосіб подякувати за два роки, які ми провели разом, — я знаю, що без тебе, без твоєї допомоги й готовності, твоєї теплоти й твоїх манер, без усього, що робить тебе тією людиною й тим другом, яким ти є, я, мабуть, не повернувся б до роботи, а може, й до життя, після хвороби Крона.

Він дозволив собі лише на мить, одну-єдину сльозу, — я вперше бачив його таким, нездатним стримати почуття.

Він сказав, що ми проведемо три дні в Катанії й один у Палермо, а потім поїдемо додому, — це вважалося офіційним випробуванням, заздалегідь схваленим його відділом продажів, який дав на нього згоду, і всім було цікаво побачити, що станеться і що ми вдвох утнемо.

Я без вагань погодився. Компанії завжди давали тобі інформацію, але ніколи не ділилися справжнім досвідом, — а це була справжня нагода вирости.

Я розповів про це батькові, і він усміхнувся й сказав: ти й далі робиш те, чого ніхто не чекає, — це не просто риса, це і є Ferdinando Frega.

Так він давав своє благословення. Він знав Джорджо двадцять років і знав, що я чогось навчуся, — він тільки не знав чого.

Я прийшов додому, і дружина помітила щось дивне в моєму обличчі й спитала, що сталося. Мене позичили L'Oréal на три дні, сказав я їй, а вона відрізала: усе той самий жартівник — коли ти вже станеш серйозним?

Того дня, коли повернуся, я розповім тобі, як саме все було, сказав я, і виклав їй усю історію. Вона сказала: ну, тепер ти вскочив — ти входиш у світ жінок через інші двері, ніж ті, до яких ти звик. Мені цікаво, що станеться.

Ferdinando